Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 877
Vineri 21 septembrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Să recoltăm la timp culturile de toamnă

Este îndeobște cunoscut că recolta se evaluează în cîmp, dar se socotește în hambare. Din această cauză, una din actualele preocupări ale lucrătorilor din agricultură este strînsul recoltei culturilor de toamnă. Acum se vede cum s-a lucrat, ce semințe s-au folosit și ce agrotehnică s-a aplicat la porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartof, cît și la alte plante.

Pentru ca munca să fie răsplătită din plin, această lucrare trebuie să fie făcută în cît mai scurt timp, evitînd astfel pierderile de recoltă.

Atenția principală se acordă recoltatului porumbului pentru boabe, care ocupă suprafețele cele mai mari de teren. Dacă se întîrzie cu recoltatul, atunci se produc pierderi de boabe sau se îngreulază păstrarea lor. O altă cauză care impune recoltarea neîntîrziată a porumbului este și aceea că pe mari suprafețe, după porumb se va însămînța grîul de toamnă. Ori pentru a putea pregăti în bune condiții terenul în vederea însămînțării grîului, pentru a putea face o arătură de calitate care să constituie chezășia recoltelor ridicate în anul viitor, e necesar ca mai întîi să se recolteze porumbul de pe suprafețele premergătoare grîului.

În acest sens, în regiunile București, Dobrogea, Oltenia, Iași și Galați, recoltatul porumbului se află într-un stadiu avansat. Paralel, trebuie să se execute însă și eliberarea terenului de coceni, căci numai astfel tractoarele își pot începe activitatea. Dar nu peste tot se acordă atenție și acestei lucrări. Astfel, în raioanele Fetești și Titu din regiunea București, de exemplu, nu s-au eliberat de coceni decît suprafețe mici de teren, față de ce s-a recoltat pînă în prezent.

Pentru a completa cît mai mult necesarul de furaje șeptelului existent, Consiliul Superior al Agriculturii a recomandat să se însilozeze cantități cît mai mari de coceni de porumb, după rețete științific alcătuite. Este bine ca atunci cînd cocenii se însilozează să mai aibă o oarecare rezervă de umiditate în ei și să își mai păstreze și frunze, căci astfel au o valoare nutritivă mai mare. Deci pentru a avea un nutreț însilozat cît mai valoros, nu trebuie așteptat pînă cînd din cocenii de porumb au mai rămas în cîmp doar niște bețe uscate.

În toate gospodăriile există posibilități ca recoltatul porumbului pentru boabe să fie grăbit. Munca trebuie însă organizată în așa fel ca să se folosească la maximum toate mijloacele și forțele existente.

De pe acum trebuie să existe și preocuparea pentru sămînța de porumb ce se va semăna în anul viitor. În acest sens, se va organiza în mod exemplar recoltarea loturilor de producere a seminței hibride, căci orice greșeală ce se face în această perioadă poate compromite sămînța. Lucrătorii care produc sămînța hibridă știu că în general nu există deosebiri marcante între știuleții plantelor mamă și cei ai plantelor tată. De aceea, în caz dacă din neatenție se face un amestec mecanic de știuleți sau de boabe, întreaga partidă de semințe este compromisă.

Tot pentru asigurarea unei semințe de calitate în anul viitor este necesar ca din celelalte lanuri de porumb să se aleagă din timp plantele cele mai sănătoase, viguroase, cu știuleți bine dezvoltați, care se vor recolta separat, înainte de culesul în masă. Acești știuleți constituind fondul de sămînță, se vor usca bine la soare, apoi se vor depozita în cît mai bune condiții pentru a fi feriți de dăunători, umezeală sau ger.

Așa cum am arătat, tot în această perioadă se recoltează și alte plante de mare importanță. La floarea-soarelui, coacerea este oarecum grăbită de căldurile ce au existat. Frunzele și capitulele se veștejesc mai de timpuriu și ne pot înșela asupra momentului de cules. Din această cauză trebuie urmărit stadiul de coacere a semințelor și recoltatul trebuie început la timpul optim, căci dacă se întîrzie doar cîteva zile, atunci semințele se scutură foarte ușor sau sînt mîncate de vrăbii și ciori. Recoltate mai înainte de maturitate, semințele de floarea-soarelui se păstrează foarte greu. Raioanele Zimnicea, Fetești, Răcari și Roșiori de Vede din regiunea București au terminat deja recoltatul florii-soarelui.

De asemenea, nu se va neglija faptul că după recoltat, pe toate terenurile eliberate de culturi trebuie făcută o bună arătură de toamnă.

Un rol deosebit în buna organizare a muncii de recoltare o au consiliile de conducere și inginerii din gospodării. Consiliile agricole regionale și raionale trebuie să ajute cît mai eficient și să îndrume în permanență lucrările de recoltare, pentru ca să se creeze astfel posibilități de pregătire a terenului în vederea semănatului grîului.

Recoltatul strugurilor la gospodăria agricolă de stat Urziceni, regiunea București

Seamănă secara și orzul

— În aceste zile, lucrările s-au aglomerat atît de mult, încît numai datorită unei organizări minuțioase a muncii putem să facem față cu succes lucrărilor. Iată azi, de pildă, continuăm recoltatul sfeclei de zahăr, de pe cele 59 de hectare cultivate. Acolo sînt repartizați vreo 50 de colectiviști. Alții recoltează fasolea cultivată intercalat în porumb de pe 40 de hectare. Azi zorim și semănatul secarei, căci în curînd vom trece la cel al grîului, mi-a spus tov. Grigore Bobletec, inginerul agronom al gospodăriei colective din Nasna, raionul Tg. Mureș.

...Iată-ne la tarlaua unde tractoristul Ștefan Vaida seamănă de zor. Terenul a fost aci bine arat în vară și ulterior discuit și grăpat cu atenție. Acum, arată neted de parcă ar fi trecut pe el o perie uriașă. Colectiviștii Aurel Drăghici și Artimon Păpuc stau în spatele semănătorii, supraveghind curgerea semințelor prin distribuitoarele mașinii.

La un capăt al tarlalei, unde Ștefan Vaida a oprit pentru a alimenta cu semințe semănătoarea, stau de vorbă cu cei doi colectiviști, minuitori de agregat și cu brigadierul Marian Someșan. De la ei aflu că în ultimele zile s-a lucrat la însămînțatul orzului de toamnă pe 30 hectare. Ulterior, s-a trecut la semănatul secarei pentru masă verde pe 6 hectare; acum, pe alte 4 hectare se seamănă secară pentru boabe.

Tractoristul Ștefan Vaida controlează ceva la motor, apoi cînd observă că alimentarea semănătorii s-a terminat urcă la volan și pornește. El participă cu viu interes la întrecerea socialistă cu ceilalți tractoriști din brigadă. Deși ei nu lucrează ca el, la semănat ci la arături, întrecerea rămîne întrecere: în fiecare seară, se analizează de către organizatorul grupei sindicale a brigăzii a 9-a de la S.M.T. Tg. Mureș, tov. Ștefan Singiorzan, ce rezultate s-au obținut peste zi, în comparație cu normele de lucru. La sfîrșitul fiecărei decade, fruntașului brigăzii i se înmînează stegulețul roșu, de cel mai vrednic mecanizator...

L-am întrebat pe tov. inginer Bobletec cît au arat pînă acum tractoriștii pentru însămînțatul grîului?

— Peste 160 de hectare. Și pe măsură ce se recoltează trifoiul de sămînță și sfecla de zahăr continuă arăturile. Îndată ce va termina de semănat secara, trece și tov. Vaida să-i ajute.

Într-adevăr, la gospodăria colectivă din Nasna, pregătirile pentru semănatul a 238 hectare cu grîu sînt aproape terminate. Între altele anul acesta, 100 de hectare se vor semăna cu soiul sovietic Bezostaia, care a dat deja o producție bună la hectar. Pe 120 hectare s-au incorporat cîte 300 kg superfosfat la hectar. Semințele au fost condiționate din vreme, probele au fost trimise la laboratorul din Tg. Mureș și s-au primit buletine roșii.

— Vom începe semănatul la 10 octombrie, a ținut să precizeze tov. Grigore Bobletec, inginerul agronom al gospodăriei. Dar am vrut să terminăm pregătirile — inclusiv aratul și boronitul terenului — cu cel puțin două săptămîni înainte, întrucît noi cunoaștem bine valoarea zicalei: „Cine se scoală de dimineață, departe ajunge..."

AL. RAICU

PE PRIMELE SUPRAFEȚE

Cu cîteva zile în urmă, la indicația inginerului agronom, tov. Gh. Moga, în gospodăria colectivă din satul Bobulești, raionul Botoșani, s-au început însămînțările de toamnă. Bine pregătiți și folosind din plin forțele de lucru colectiviștii de aici, ajutați de mecanizatorii din brigada a XI-a de la S.M.T. Dîngeni, au reușit ca în cîteva zile să însămînțeze 40 hectare cu orz de toamnă, din cele 60 hectare planificate, 15 hectare cu secară pentru masă verde, din 20 hectare prevăzute și 120 hectare cu grîu, din cele 730 hectare cîte și-au propus să însămînțeze.

★

Și membrii gospodăriilor agricole colective din Ștefănești și Stînga, din același raion, au început semănatul orzului de toamnă, secarei și grîului. În primele zile de lucru colectiviștii din Ștefănești au însămînțat 80 hectare cu grîu și 15 hectare cu secară pentru masă verde, iar cei din comuna Stînga 70 hectare cu grîu.

La însămînțarea grîului din această toamnă colectiviștii din comunele arătate mai sus vor folosi numai semințe de mare productivitate.

Pregătiri pentru însămînțări

Se apropie ziua începerii însămînțărilor de toamnă. În acest scop, gospodăria agricolă de stat din Cîmpia Turzii, regiunea Cluj, a făcut toate pregătirile necesare.

În acest an, gospodăria va însămînța cu grîu de toamnă 600 hectare, iar cu orz de toamnă 350 hectare. Acestea vor fi însămînțate după leguminoase, porumb masă verde, porumb siloz, cartofi și porumb pentru boabe.

În 1962 gospodăria a cultivat 600 hectare cu grîu, cu soiuri de mare productivitate obținînd o producție medie de 2.256 kg grîu la hectar. Acest lucru i-a determinat pe muncitorii gospodăriei de stat din Cîmpia Turzii ca și în această toamnă să însămînțeze numai soiuri de mare productivitate cum este Bezostaia, care au dat cele mai bune rezultate.

Pentru a obține în anul viitor o recoltă bogată, mecanizatorii au făcut arături pe o suprafață de peste 360 hectare; acum, pe măsură ce terenul repartizat pentru însămînțări se eliberează de culturile tîrzii, este arat. Se vor aplica îngrășăminte naturale pe 80 de hectare. De asemenea, terenul va fi fertilizat cu 40 tone de îngrășăminte azotoase (pe o suprafață de 199 hectare) și 108 tone îngrășăminte fosfatice pe alte 270 de hectare.

Pînă în prezent au fost fertilizate 30 hectare cu cîte 20 de tone gunoi de grajd la ha. Pe alte 90 hectare s-au administrat 36 tone de îngrășăminte chimice.

Fruntașă în munca de pregătire a terenului pentru însămînțările de toamnă este secția Crairit unde s-au evidențiat în mod deosebit tractoriștii Iosif Kiss, Pavel Szeghedi și Lazăr Maier.

A. RADU
corespondent

În gospodăriile colective din raionul Brăila

Mai multă preocupare pentru îndeplinirea planului de însilozare a furajelor

Numeroase consilii de conducere ale gospodăriilor colective din raionul Brăila acordă în acest an o deosebită atenție asigurării unei bune baze furajere necesară hrănirii animalelor.

Pînă de curînd, colectiviștii din comuna Movila Miresei, de pildă, au însilozat tot porumbul destinat pentru siloz. Acum este continuată această lucrare, folosindu-se diferite alte resurse: vreji de legume, bostani, colete și frunze de sfeclă de zahăr, capitule și frunze de floarea-soarelui etc. Cea mai importantă sursă o constituie însă cocenii de porumb. Astfel după ce au recoltat știuleții de porumb ei au tăiat și transportat cocenii la gropile de siloz. Aici îi toacă și îi însilozează împreună cu alte plante în stare verde. Folosind din plin cele peste 70 atelaje și tocătorile existente și, lucrînd în două schimburi colectiviștii au însilozat peste 4.700 tone de furaje. Cantități însemnate de furaje au însilozat și membrii gospodăriei colective „Scînteia" din Însurăței. Această gospodărie are pe mai bine de 140 ha. viță de vie. Colectiviștii au adunat cu deosebită grijă lăstarii și frunzele de viță de vie, căzute la cîrnit pe care le-au însilozat în amestec cu porumb. Peste 200 tone din cele 3556 tone sînt lăstari și frunză de viță de vie.

În pas cu cerințele dezvoltării sectorului zootehnic au asigurat baza furajeră și membrii gospodăriilor colective „Ana Ipătescu" din Victoria, „23 August" din comuna Gemenele, „Elena Pavel" din Romanu și altele care au însilozat între 2.000 și 4.000 de tone cu diferite plante furajere.

Astfel, pînă acum cîteva zile gospodăriile colective din raionul Brăila au însilozat 138.000 tone cu diferite furaje.

Trebuie subliniat însă că această cantitate nu este la nivelul posibilităților existente în raion. În unele gospodării colective nu se acordă toată atenția asigurării hranei animalelor pentru perioada de stabulație. La gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din Bertești se pot însiloza, de pildă, mari cantități de papură, stuf și rogozuri. Consiliul de conducere al acestei gospodării însă n-a luat măsurile necesare. Se pune întrebarea: Cu ce vor fi hrănite animalele din această gospodărie la iarnă, dacă aci s-au însilozat numai 250 tone, față de 1340 tone planificate?

Cu o condamnabilă nepăsare privește însilozatul furajelor în această unitate și conducerea S.M.T.-ului Viziru care o deservește. Utilajele de tocat furaje aduse aci nu sînt puse în funcțiune. Deși s-au recol-

ANA GHEORGHE
corespondent

(Continuare în pag. a 4-a)

Delegația de partid și guvernamentală a R. D. Germane a părăsit Capitala

La plecare pe aeroportul Băneasa

Ieri dimineață, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Democrate Germane, în frunte cu tovarășul Walter Ulbricht, a părăsit Capitala înapoindu-se în patrie.

De la reședința oaspeților pînă la aeroportul Băneasa mii de locuitori ai Capitalei au salutat pe solii poporului Republicii Democrate Germane.

Într-o mașină deschisă, tovarășii Walter Ulbricht și Gheorghe Gheorghiu-Dej au răspuns la aclamații.

Aeroportul Băneasa era pavoazat cu drapelele de stat ale R. D. Germane și R. P. Romîne. Pe clădirea aerogării se aflau portretele tovarășilor Walter Ulbricht și Gheorghe Gheorghiu-Dej. Pe mari pancarte erau înscrise în limbile romînă și germană urările: „Salut fierbinte oamenilor muncii din R. D. Germană, constructori ai socialismului!" „Trăiască prietenia frățească dintre Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană!".

Un mare număr de reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Bucureștiului se aflau pe aeroport pentru a-și lua rămas bun de la înalții oaspeți.

Delegația Republicii Democrate Germane a fost condusă, de asemenea, la plecare de tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Chivu Stoica, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și străini.

Erau prezenți Wilhelm Bick, ambasadorul R. D. Germane la București, care a făcut parte din delegație, șefii altor misiuni diplomatice acreditați în R. P. Romînă, membrii Ambasadei R. D. Germane.

Tovarășii Walter Ulbricht și Gheorghe Gheorghiu-Dej primesc raportul gărzii de onoare.

Se intonează imnurile de stat ale Republicii Democrate Germane și Republicii Populare Romîne. În acest timp răsună, în semn de salut, 21 de salve de tun.

Se trece în revistă garda de onoare aliniată pe aeroport.

(Continuare în pag. a 4-a)

Semnarea Comunicatului cu privire la vizita de prietenie făcută în R. P. Romînă de către delegația de partid și guvernamentală a R. D. Germane

La 19 septembrie, la Palatul R. P. Romîne, a avut loc semnarea Comunicatului cu privire la vizita de prietenie făcută în R. P. Romînă de către delegația de partid și guvernamentală a R. D. Germane.

Comunicatul a fost semnat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, și de tovarășul Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane.

La semnarea comunicatului au fost de față:

Din partea romînă: Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Alexandru Bîrlădeanu, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ștefan Cleja, ambasadorul R. P. Romîne în R. D. Germană, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri.

Din partea R. D. Germane, membrii delegației de partid și guvernamentale a R. D. Germane: Bruno Leuschner, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D.G., membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., membru al Consiliului de Stat, dr. Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul afacerilor externe al R.D.G., președintele Partidului Național Democrat din Germania, Hans Reichelt, ministrul agriculturii, colectărilor și silviculturii, Günther Wyschofsky, vicepreședinte al Comisiei de Stat a Planificării, Erwin Kerber, adjunct al ministrului comerțului exterior și intergerman, Johannes König, adjunct al ministrului afacerilor externe, prof. dr. Wolfgang Schirmer, membru supleant al C.C. al P.S.U.G., directorul Uzinelor „Walter Ulbricht"-Leuna, Frieda Sternberg, președinta cooperativei agricole de producție „Ernst Thälmann" din Bennewitz, raionul Wurzen, Annerose Seifert, muncitoare chimistă la Uzinele „Walter Ulbricht"-Leuna, Wilhelm Bick, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane în R. P. Romînă.

La un sfat S.M.T.

A intrat de acum în tradiția mecanizatorilor de la S.M.T. Cocioc și a cadrelor de conducere din gospodăriile colective deservite, să se întîlnească la sfîrșitul fiecărei campanii agricole pentru a analiza împreună modul cum au fost îndeplinite sarcinile contractuale, precum și măsurile ce trebuie luate pentru buna desfășurare a lucrărilor din campania agricolă următoare. O astfel de întîlnire — denumită „Sfatul S.M.T." a avut loc, de curînd, în sala de ședințe a sfatului popular raional Răcari. La sfatul S.M.T. au luat parte tov. P. Nuțu, secretar al Comitetului raional de partid, tov. Neagu Sforaru, președintele Comitetului Executiv al sfatului popular raional, conducerea Stațiunii de mașini și tractoare Cocioc, șefi de brigăzi de tractoare, președinți, ingineri și tehnicieni din gospodăriile colective din întregul raion.

Ca de obicei, conducerea S.M.T.-ului Cocioc a prezentat o dare de seamă în care s-a arătat cum s-au pregătit mecanizatorii pentru executarea lucrărilor agricole de vară, s-a analizat în mod critic și autocritic deficiențele ce au existat, atît din partea S.M.T.-ului, cît și a gospodăriilor colective în îndeplinirea clauzelor contractuale.

În campania de vară mecanizatorii din acest S.M.T. au avut de executat un volum de lucrări echivalent cu 49.997 de ha a.n. Lucrările au fost diferite: prășit mecanic, recoltări de păioase, treieriș, arături pentru însămînțări de culturi duble, arături adînci de vară, tocat plante furajere pentru însilozat, irigări etc.

Pentru a putea executa toate lucrările agricole la timp și de bună calitate mecanizatorii s-au pregătit în mod temeinic. Astfel imediat ce au terminat lucrările din campania de primăvară au trecut la revizuirea tractoarelor și a mașinilor care urmau să fie folosite la lucrările agricole de vară. Combinele și batozele au fost reparate încă din primele luni ale anului. Lucrările de reparare a utilajului au fost făcute de bună calitate, fapt confirmat prin buna funcționare în timpul exploatării. De asemenea, conducerea stațiunii s-a preocupat de aprovizionarea cu carburanți, lubrifianți, piese de schimb și alimentele necesare tractoriștilor și a trimis mecanizatori la centrul de instruire pentru deservirea combinelor de cereale de la Roșiori. S-a organizat și o echipă de mecanici pe lîngă atelierul mobil, care a dat ajutor prompt la remedierea unor defecțiuni accidentale.

Bine pregătiți și antrenați în întrecerea socialistă, mecanizatorii au pornit cu elan la muncă. Găsind înțelegere deplină din partea celor mai multe consilii de conducere ale gospodăriilor colective din raion, ei au reușit să execute 53.425 ha a.n., realizînd astfel peste sarcina de plan 3.428 de hantri. În fruntea întrecerii socialiste desfășurate între brigăzi locul întîi a fost ocupat de mecanizatorii din brigada a III-a condusă de comunistul Ioniță Oprea, care și-au realizat planul în procent de 154 la sută. Pe locul al doilea s-au situat cei din brigada a X-a cu 147 la sută iar pe locurile trei și patru cei din brigăzile a IV-a și a VI-a care și-au îndeplinit planul campaniei de vară în proporție de 135 și respectiv 134 la sută.

Realizările din campania de vară puteau fi și mai mari — s-a arătat în darea de seamă — dacă în toate gospodăriile colective s-ar fi dat atenția cuvenită extinderii prășitului mecanic, organizării muncii la deservirea combinelor de cereale și a batozelor, eliberării terenului de paiele rămase în urma combinelor. Consiliile de conducere din gospodăriile colective din comunele Butimanu, Corbeanca, Gruiu, Ciocănești, Poienarii Vulpești, Ciofliceni și altele, de pildă, n-au respectat prevederile contractuale privind executarea prășitului mecanic, fapt care a dus la nerealizarea planului la acest fel de lucrări etc.

De asemenea, s-au arătat și o seamă de lipsuri din activitatea mecanizatorilor și a conducerii stațiunii care au frînat buna desfășurare a lucrărilor din campania de vară și care dacă ar fi fost înlăturate la timp, cu siguranță că rezultatele puteau fi mai bune.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor de toamnă

Din planul de măsuri tehnico-organizatorice privind desfășurarea muncilor agricole din această toamnă, a reeșit că mecanizatorii din S.M.T. Cocioc au de efectuat un

C. VASIA

(Continuare în pag. a 4-a)

Gospodăria colectivă din Frumușani, regiunea București, a obținut în acest an o recoltă frumoasă de floarea-soarelui. Acum se treieră de zor, după cum se vede în fotografie, iar capitulele sînt separate urmînd ca imediat să fie însilozate, în amestec cu porumb.

La început de drum

Evenimentul începerii cursurilor a prilejuit momente de sărbătoare și la Centrul școlar agricol din Tîrgușoru Nou. În curtea școlii, elevii s-au adunat încă de dimineață. Și-au povestit unii altora impresii despre examenul de admitere, de la practica în producție — cei din anii mai mari — încîntarea despre toate cele văzute în această școală modernă, construită în anii regimului nostru democrat-popular. Sălile de clasă cu un parchet curat și îngrijit, cu bănci noi, comode, internatul, o clădire cu două etaje, cu dormitoare elegante și bine înzestrate, încălzire centrală, cantina plăcut amenajată, toate acestea au impresionat în mod deosebit pe tinerii elevi ai școlii, viitorii tehnicieni horticoli.

De fapt pentru pregătirea noului an de învățămînt conducerea centrului școlar a depus o grijă deosebită. Internatul a fost văruit, pereții coridoarelor vopsiți în ulei, cazarmamentul completat pînă în cele mai mici detalii. Mobilierul școlii a fost și el curățat, pus la punct. Laboratoarele au fost aranjate, unele completate cu material didactic nou necesar bunei desfășurări a procesului de învățămînt.

Intr-un grup de elevi din primul an, cu toți fii de colectiviști din comunele regiunii Ploiești, directorul adjunct al școlii tov. Radu Ene povestește despre trecutul acestei școli. Și are multe de povestit... Ani de-a rîndul școală profesională sau școală inferioară de agricultură, ea funcționa în mijlocul unei indiferențe generale din partea statului burghezo-moșieresc, mai mult datorită conștiinciozității unor cadre didactice și elevilor, fii de țărani

FILE DE CARNET

din împrejurimi dornici de lumina învățăturii.

— Vechea școală avea doar 2 camere care constituiau totodată și clasele. Se învăța prin rotație, acesta fiind singurul spațiu de școlarizare. Cantina funcționa în subsolul clădirii, iar internatul prin cîteva prăvălii dărăpănate din comună, întotdeauna reci, insalubre. Priviți acum școala noastră nouă, clădirile ei frumoase, confortul pe care-l asigură tuturor elevilor și aveți în față întreaga deosebire dintre trecut și prezent.

Elevii ascultă atenți, pasionați, pătrunși de semnificația adîncă a acestor amintiri ale dascălului lor. Burlăcescu Ștefan, Ivan Despina, Zamfir Lidia, Ionescu Gheorghe, Boriceanu Nicolae și ceilalți colegi de clasă care au avut bucuria să reușească la examenul de admitere în întrecerea cu peste 200 de candidați privesc fericiți la profesori, la tot ce-i înconjoară, la noua lor școală.

Și iată că prima zi de școală a început. La adunarea festivă s-au reîntîlnit elevi și profesori îmbujorați de emoția acestui moment tradițional. Directorul Centrului școlar agricol ing. Ion Ignat le-a urat elevilor în numele colectivului profesoral și administrativ un călduros „bun venit" în școală. Cuvintele sale au fost întîmpinate cu ropote de aplauze.

— Ați venit în această școală pentru a vă pregăti să deveniți cadrele calificate atît de necesare agriculturii noastre socialiste. Noi vă primim cu dragoste și bucurie. Vi se cere un singur lucru: să învățați. Pentru că numai astfel veți răspunde condițiilor minunate de învățătură care v-au fost create de partid.

Despre importanța noului an școlar, a măsurilor luate de partid și guvern privind dezvoltarea și îmbunătățirea radicală a organizării și conținutului învățămîntului agricol a vorbit apoi tov. ing. Radu Ene, directorul adjunct al școlii. Au mai luat cuvîntul elevii Diaconu Filofteia și Seler Traian care s-au angajat în numele lor și a colegilor lor să fie fruntași la învățătură, să-și facă pe deplin datoria încă din prima zi de școală. Cuvintele lor rostite cu sinceritate și căldură au dat sărbătorii acestui început de drum școlar un conținut emoționant, tineresc, au însemnat un angajament temeinic care se va îndeplini zi de zi.

LUCIAN CURSARU

În timpul liber muncitorii gospodăriei agricole de stat Puchenii Mari, regiunea Ploiești, frecventează clubul gospodăriei, unde găsesc o distracție plăcută citind o carte, ziare sau jucînd o partidă de șah.

Activitatea cu filmul în comuna Zănești

Pentru locuitorii comunei Zănești din raionul Buhuși, vizionarea filmului a devenit o pasiune deosebită. În sala spațioasă a căminului cultural „Donca Simo", construcție ridicată în anii puterii populare, pot fi văzuți la film numeroși colectiviști și muncitori, funcționari și intelectuali.

Dintre filmele care au rulat zilele trecute la cinematograful din comună, bucurîndu-se de mult succes, au fost: „Nikita Sergheevici Hrușciov", „Eșalonul de aur", „Învierea" și altele.

De multă apreciere se bucură din partea spectatorilor filmele și jurnalele agricole. Ele însă sînt aduse cam rar la cinematograful din Zănești.

I. AXIN[illegible]
corespon[illegible]

Prin muncă patriotică

Zilele trecute, locuitorii satelor Doba și Boghiș din raionul Satu Mare au sărbătorit terminarea drumului de piatră dintre cele două sate în lungime de 5 km.

La lucrări au participat voluntar toți locuitorii satelor arătate. Merită a fi scoasă în evidență contribuția dată de Constantin Rău, Niculae Pop, Emeric Varga, Sigismund Căliman, Alexandru Varga, Grigore Marian, Iosif Bartha, Ștefan [illegible]p, Alexandru Costin și alții.

Executînd manual peste 183 mii de zile muncă patriotică și 75 mii zile de muncă cu căruțele, cetățenii din Doba și Boghiș, precum și cei din satul Traian, au făcut o economie de 1.000.000 lei.

M. SCHWARTZKOPF
corespondent

Un valoros schimb de experiență

Gospodăria colectivă din comuna Baba Ana, raionul Mizil, este o unitate agricolă socialistă puternică, bine dezvoltată. Și pentru aceasta, colectiviștii de aci se mîndresc deoarece înflorirea gospodăriei se datorește în primul rînd, hărniciei lor. Mîndri sînt colectiviștii din Baba Ana și atunci cînd organele raionale și regionale hotărăsc ca la această gospodărie să se țină anumite schimburi de experiență, prin care colectiviștii din celelalte comune să aibă putința să învețe cît mai multe lucruri bune despre organizarea muncii în gospodăriile lor colective. Un astfel de schimb de experiență a găzduit gospodăria colectivă din Baba Ana și duminica trecută. Au fost prezenți peste 100 de colectiviști, brigadieri zootehnici, îngrijitori-mulgători de animale etc. din gospodăriile colective ale raionului Mizil. Tematica schimbului de experiență a fost: „Asigurarea bazei furajere — cheia succesului în creșterea producției la animale". Dar să relatăm faptele așa cum s-au petrecut în tot cursul zilei de duminică în cadrul acestui schimb de experiență. Mai întîi oaspeții au fost conduși de gazde prin tot sectorul zootehnic al gospodăriei. Ei au vizitat astfel grajdurile care adăpostesc aproape 300 de taurine din care 130 vaci cu lapte, halele celor 4.570 de păsări, sectorul de porcine care numără 259 de capete, cel de ovine care are aproape 2.500 oi.

— Dar silozurile unde le aveți?, l-a întrebat brigadierul zootehnic Stelian Simion de la gospodăria colectivă din Cioranii de Sus, pe Tănase Lungu, brigadier zootehnic la colectiva din Baba Ana.

— Toate silozurile sînt amenajate în preajma sectorului zootehnic. Poftiți și acolo, i-a invitat apoi tov. Lungu pe oaspeți.

Aici, participanții la schimbul de experiență s-au oprit mai mult. S-au interesat amănunțit de cantitatea de furaje însilozată și din ce anume se compune. Răspunsuri au primit tot de la brigadierul Tănase Lungu.

— În acest an noi am planificat să însilozăm 1.800 de tone de furaje. Pînă astăzi au fost însilozate 1.100 de tone de porumb în faza de lapte-ceară. Restul urmează să fie însilozat din frunze și colete de sfeclă de zahăr, resturi de la grădina de legume și zarzavaturi, precum și coceni. Însilozarea acestor furaje va începe chiar de mîine.

După vizitarea întregului sector zootehnic al gospodăriei colective, în sala căminului cultural din Baba Ana, participanții la schimbul de experiență și-au spus părerea despre cele văzute aci și au arătat din experiența lor în creșterea animalelor și asigurarea bazei furajere.

— Acest schimb de experiență a fost foarte valoros pentru noi toți crescătorii de animale. Aci, la gospodăria colectivă am văzut un sector zootehnic dezvoltat și o deosebită grijă pentru asigurarea bazei furajere. Gospodăria din Conduratu, unde eu sînt brigadier zootehnic, a spus D. Stanciu, nu-i așa de dezvoltată ca cea din Baba Ana, dar cele învățate aci ne ajută și pe noi ca în viitor să punem mai mult accent pe creșterea animalelor și totodată pe o asigurare tot mai bună a acestora cu furaje. De altfel, în momentul de față și în gospodăria noastră colectivă au fost luate măsuri să se însilozeze și frunze de sfeclă, vrejuri de roșii și alte resturi de la grădina de legume și zarzavaturi.

— Eu socotesc, a spus și Gheorghe Jugănaru, brigadier zootehnic la gospodăria colectivă din Vadu Săpat, foarte folositor acest schimb de experiență. Aș putea totodată să-l numesc și un seminar cu brigadierii zootehnici și îngrijitorii-mulgători, deoarece, cu cîteva săptămîni în urmă, cînd am fost anunțați de ținerea acestui schimb de experiență prin Comitetul de cultură și artă al raionului, ni s-a dat să citim și să studiem și anumite lucrări legate de asigurarea bazei furajere. Printre lucrările recomandate a fost și broșura „Experiența noastră în asigurarea bazei furajere" care a apărut de curînd în Editura Agro-silvică. Broșura este scrisă de Gh. Eremia, președintele gospodăriei colective „Unirea" din comuna Bucecea, regiunea Suceava. Pot spune că citind această broșură, atît eu cît și alți colectiviști din Vadu Săpat am învățat multe lucruri folositoare în acest scop.

Au mai fost încă mulți alți participanți la acest schimb de experiență care au luat cuvîntul și au subliniat nu numai faptul că schimbul a fost foarte util, ci au arătat și despre eficacitatea pe care o are citirea și studierea anumitor broșuri și lucrări despre creșterea animalelor. Au fost astfel făcute referiri și la broșura „Prepararea paielor, cocenilor, plevurilor și altor resurse furajere (produse secundare) pentru hrana animalelor" și altele.

Iată așadar, că schimbul de experiență de la Baba Ana a fost, vorba brigadierului Gheorghe Jugănaru, și un seminar legat de lucrările editate în ultima vreme despre creșterea animalelor și asigurarea bazei furajere a acestora. E un lucru bun care merită toată lauda și care trebuie urmat.

GH. BACIU

Din carnetul corespondentului

Inginerul colectivei

Pe inginerul agronom al gospodăriei colective din Oar, regiunea Baia Mare, îl cheamă Mircea Santău. E un tînăr ieșit de curînd de pe băncile Facultății de agronomie din Timișoara. Anul acesta, este primul lui an de producție.

In discuția avută cu el despre munca în gospodăria colectivă mi-a spus:

— Gospodăria mi-a asigurat condiții bune de muncă și de trai chiar din ziua sosirii mele aici. Mi-am adus și soția în Oar. Ea este învățătoare. Colectiviștii m-au primit cu încredere: ei dau toată atenția sfaturilor mele.

— In momentul de față, cum stați cu lucrările agricole? l-am mai întrebat pe inginerul agronom Santău.

— „Luptăm" pe două fronturi: pentru pregătirea însămînțărilor și asigurarea furajelor. În ce privește însămînțările, în mare parte suprafața de teren a fost arată și fertilizată. De asemenea, pregătim sămînța necesară. Iar cu însilozările sîntem în plină acțiune. Zilnic însilozăm 150 tone furaje și sîntem siguri că într-un timp scurt vom termina această lucrare. In afara celor 1.950 tone de porumb, vom mai însiloza frunze și colete de sfeclă de zahăr, capitule și frunze de floarea-soarelui și resturi din grădina de legume. Deci în plus 500 tone de furaje.

— Ceva planuri de viitor?, îl mai întreb pe inginerul Santău.

— Doresc ca și de acum încolo să muncesc în așa fel încît să pot răsplăti în continuare dragostea și stima de care mă bucur în fața colectiviștilor. Mă gîndesc îndeosebi la dezvoltarea gospodăriei în următorii ani. Este vorba în primul rînd de punerea în aplicare a planului de organizare a teritoriului, care să cuprindă sole mari, unde mașinile să lucreze cu randament optim. De asemenea, să introducem irigarea culturilor pe suprafețe mari de teren. Sînt sigur că toate aceste planuri prin hărnicia colectiviștilor noștri vor deveni în curînd realitate.

AUREL PERIDE

În sprijinul elevilor

Cadrele didactice și elevii școlilor de 8 ani din comuna Buriași, raionul Răcari, au început noul an școlar în condiții mult mai bune față de anii trecuți. Astfel, pe lîngă realizările de ordin administrativ-gospodăresc, pentru ca învățămîntul să se desfășoare în condiții bune, în timpul vacanței de vară elevii, conduși de cadrele didactice, au prins și furnizat întreprinderii de material didactic a Ministerului Învățămîntului, gușteri, șopîrle și cărăbuși în valoare de peste 5.000 de lei.

In schimbul acestei sume s-a procurat material didactic, îndeosebi cu caracter agricol, care îi va ajuta pe elevi la însușirea mai temeinică a noii discipline: „Agricultura" introdusă începînd cu acest an în programul de învățămînt.

NINA P. GHEORGHE
învățătoare

Intensă activitate culturală

Căminul cultural din comuna Darabani, regiunea Suceava, desfășoară o intensă activitate în scopul popularizării rezultatelor obținute de gospodăriile colective în întărirea lor economico-organizatorică. De asemenea, duce o rodnică muncă de popularizare și generalizare a metodelor avansate de muncă.

În cadrul căminului cultural funcționează două brigăzi artistice de agitație și două formații de teatru. Artiștii amatori sînt în majoritatea lor colectiviști. Aceste formații artistice de amatori au dat de la începutul anului și pînă în prezent peste 110 spectacole care s-au bucurat de multă apreciere din partea celor peste 45.000 de spectatori din satele Darabani, Păltiniș, Concești și Horodiștea.

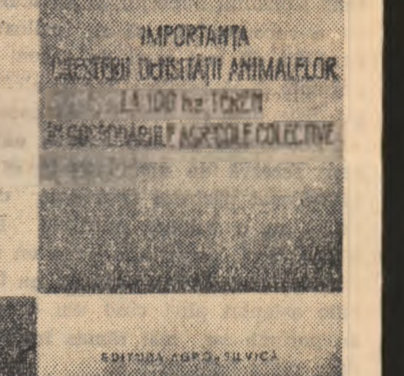
C. BARBACARU
corespondent

CE SĂ CITIM:

„Importanța creșterii densității animalelor la 100 ha teren în gospodăriile agricole colective"

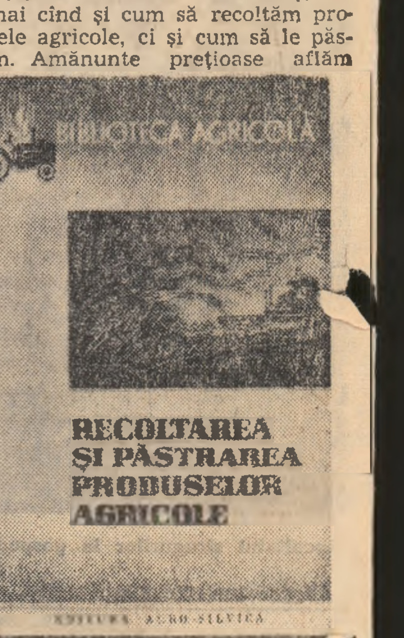
O nouă lucrare apărută în Editura Agro-silvică este **„Importanța creșterii densității animalelor la 100 ha teren în gospodăriile agricole colective"**, scrisă de dr. Gh. Niculescu. După ce arată importanța creșterii animalelor în economia națională a țării noastre și totodată dezvoltarea sectorului zootehnic în ultimii ani, autorul broșurii ne prezintă o seamă de gospodării agricole colective fruntașe în acest domeniu. Sînt date astfel ca exemplu, gospodării agricole colective ca cele din Hălchiu și Hărman, regiunea Brașov, din Sîntana, regiunea Crișana și altele, care au o încărcătură mare de animale la 100 ha teren. În lucrare se mai arată și veniturile mari pe care le obțin gospodăriile colective din sectorul zootehnic, despre îngrijirea și hrănirea animalelor etc.

Broșura **„Importanța creșterii densității animalelor la 100 ha teren în gospodăriile agricole colective"** este deosebit de folositoare tuturor G.A.C.-urilor care își dezvoltă sectorul zootehnic.

„Recoltarea și păstrarea produselor agricole"

La Editura Agro-silvică a apărut, în colecția „Biblioteca agricolă", nu de mult, broșura **„Recoltarea și păstrarea produselor agricole"**, scrisă de ing. Gh. Bîlteanu. Lucrarea prezintă în momentul de față, cînd recoltarea produselor de toamnă este în toi, o deosebită importanță pentru gospodăriile agricole de stat și colective. Lucrarea ne învață nu numai cînd și cum să recoltăm produsele agricole, ci și cum să le păstrăm. Amănunte prețioase aflăm astfel despre păstrarea porumbului, a cartofului etc. În lucrare se arată, de asemenea, și cum trebuie pregătite magaziile pentru păstrarea recoltei.

Tratarea semințelor de orz pentru combaterea tăciunelui zburător

Problema combaterii tăciunelui zburător la orz capătă o importanță deosebită, datorită gradului de atac din ce în ce mai puternic. Ca urmare anul acesta, în raionul Strehaia, ca de altfel și în multe unități agricole socialiste din regiunea Oltenia, au fost respinse de la recunoașterea pentru sămînță suprafețe întinse cultivate cu orz, numai din cauza procentului de atac al tăciunelui zburător, existent peste limita admisă.

Dacă prin folosirea substanțelor antimălurice, pericolul tăciunelui îmbrăcat la orz poate fi complet înlăturat, apoi pentru tăciunele zburător al orzului problema combaterii rămîne încă în studiu.

Datorită particularității biologice specifice a parazitului, aceea de infecțiune florală și cuibărire a miceliului în interiorul bobului lîngă embrion, tratamentul chimic devine anevoios. Pînă în prezent se găsesc prea puține substanțe chimice care să pătrundă în bob și să distrugă miceliul ciupercii fără a dăuna germinației seminței. Cadrele de cercetare din țara noastră se străduiesc să găsească metode din ce în ce mai simple pentru tratarea semințelor de orz împotriva tăciunelui zburător. Astfel, se preconizează tratarea pe cale uscată prin folosirea de aer cald la temperaturi de 50°—60° C, care să înlăture deficiențele tratamentului pe cale umedă. Se lucrează, de asemenea, la găsirea posibilităților de combatere concomitentă a tăciunelui îmbrăcat și tăciunelui zburător al orzului, dar deocamdată, rămîn încă valabile o serie de metode de tratare a semințelor pe cale umedă.

Pentru multe gospodării de stat și colective din regiunea Oltenia, metoda clasică Jensen de tratare a semințelor de orz împotriva tăciunelui zburător, a devenit o tradiție. „Deși se zice că metoda este dificilă — ne mărturisește tov. Vasile Niculescu, inginerul din G.A.C. Studina, mulți colectiviști de-ai noștri ca Florin Braica, Constantin Păun și alții o aplică cu mult curaj și succes. Ei folosesc apa caldă colectată de la răcirea motorului de la grupul electrogen al gospodăriei". Metoda constă în cufundarea semințelor de orz în căzi cu apă la temperatura de 28°—30° C timp de 3 1/2 — 4 ore, urmat de imersie în apă la 51°—52° C timp de 10—15 minute, după care semințele sînt răcite și puse la uscat.

Dificultatea ce survine din folosirea apei la temperatura de 51°—52° C, atît în ceea ce privește sursa, cît și influența nocivă pentru germi-

Sfatul specialistului

nația semințelor, se poate înlătura dacă folosim metoda cercetătorului sovietic Juc, de tratament monofazic — prin cufundarea seminței de orz în soluție de bicarbonat de sodiu 0,5 la sută la temperatura de 45° C cu timpul de imersie de 3—3 1/2 ore.

În toate cazurile de tratament termic pe cale umedă, trebuie avut în vedere ca temperatura specifică să se realizeze la bob, în mod uniform pentru toată masa boabelor, ceea ce impune amestecarea incontinuă a semințelor.

Experiențele din ultimul timp executate în țara noastră au elaborat o metodă simplă de tratare a semințelor de orz împotriva tăciunelui zburător. Tratamentul constă în cufundarea semințelor în apă simplă, la temperatura obișnuită de 18° — 20° C, timp de 64 ore. În felul acesta miceliul ciupercii este distrus prin asfixiere și sub acțiunea toxinelor emanate în timpul imersiei. Această metodă simplă de altfel, devine practic aplicabilă în orice unitate agricolă. Tratamentul a fost deja aplicat la diferite stațiuni ale Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice și la multe unități agricole socialiste, cu bune rezultate, reducînd atacul la circa 1 la sută.

Pentru însămînțările de toamnă multe gospodării agricole colective din raionul Strehaia cum sînt cele din Jirov, Valea Rea, Cîrciu, Samarinești și gospodăria în care lucrez eu acum și-au pus în plan tratarea semințelor de orz prin înmuierea în apă simplă timp de 64 ore. Pentru zvîntarea semințelor se vor folosi după caz spațiile din remize, grajduri, poduri de magazii etc. În cazul semănării semințelor în stare umedă vom avea grijă să majorăm cantitatea de semințe dată la hectar, în funcție de procentul de germinație după tratament și în raport cu gradul de umiditate.

Pentru prevenirea reinfestărilor, loturile de orz semănate cu sămînță tratată vor fi amplasate izolat de restul culturilor de orz, la distanțe de 500—1.000 m. pentru a înlătura reinfestările din lanurile atacate.

Ing. CHIRIL BALIC
G.A.C. Cernaia, raionul Strehaia, regiunea Oltenia

Intr-o zi de sărbătoare, în comuna Avrig, regiunea Brașov

Fiecare gospodărie colectivă, o unitate puternică, înfloritoare

Folosirea rațională a pămîntului – baza sporirii producției agricole

Lucrările de combatere a eroziunii solului nu se pot executa decît pe suprafețe întinse. Referindu-se la această problemă, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în raportul ținut la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, arăta: „Trebuie să întreprindem în toate zonele cu soluri care suferă de pe urma eroziunii o acțiune largă de mobilizare a maselor de colectiviști la combaterea acestui fenomen, prin organizarea teritoriului unităților socialiste în tarlale mari în care arăturile și celelalte lucrări agrotehnice se pot face pe curbele de nivel, prin cultivarea acelor plante care stăvilesc și previn eroziunea, prin terasări și alte mijloace".

Urmînd indicațiile date de partid, membrii gospodăriei colective „Flamura Roșie" din Tîrzii, raionul Huși, regiunea Iași, și-au mobilizat toate forțele pentru stăvilirea și combaterea eroziunii solului, precum și pentru redarea în circuitul agricol a unor suprafețe de teren neproductive.

In pagina de față prezentăm cititorilor noștri cîteva aspecte din activitatea și rezultatele bune obținute de colectiviștii în această privință.

Lucrări de prevenire și combatere a eroziunii solului

Teritoriul gospodăriei noastre colective cuprinde versanții a trei dealuri cu valea dintre ele și un platou. Pe partea stîngă a căii ferate Crasna—Huși, pe versantul dealului Lohan avem circa 700 hectare, pe versantul de nord-vest al dealurilor Modruz și Cîrjău peste 240 ha, pe platoul de pe aceste dealuri mai bine de 203 ha, iar pe valea dintre dealuri peste 210 hectare.

După cum se constată, cea mai mare parte a terenului (peste 80 la sută) se află în pantă. Inclinația pantei variază între 12—18 grade pe versantul dealului Lohan și între 12—45 grade pe versantul dealurilor Modruz și Cîrjău. In asemenea situație, este de la sine înțeles că procesul de eroziune a solului s-a manifestat într-o proporție destul de mare. De asemenea, în condițiile agriculturii individuale procesul de eroziune a solului a crescut de la an la an și prin modul defectuos de lucru al terenului. Haturile parcelelor fiind orientate de sus în jos, toate lucrările se executau din deal în vale. Astfel, cu fiecare ploaie și prin scurgerea apei provenită din topirea zăpezii, era cărat la vale tot ceea ce era mănos, tot pămîntul care era cît de cît fertil. De-a lungul anilor s-au format astfel șuvoaie, ogașe, ajungîndu-se în multe locuri pe suprafețe mari la existența ravenelor (rîpi adînci și prăpăstioase). O parte din dealuri rămîneau așadar goale și pe ele creșteau mărăcinii și scaieții. Cu timpul peste 300 de hectare de teren au fost scoase din circuitul agricol.

Datorită eroziunii și exploatării neraționale, fertilitatea terenurilor noastre era destul de scăzută. Dar ce puteam face ? Cum puteam lupta împotriva acestei stări de lucruri care dăinuia de veacuri ? Din an în an ne vedeam ogoarele tot mai roase, cu roada tot mai săracă. Trăind fiecare izolat, scormonindu-și bucățica lui de pămînt, eram slabi și nu ne puteam împotrivi naturii...

Unirea noastră în marea familie a colectiviștilor ne-a făcut însă tari, puternici, capabili nu numai de a stăvili eroziunea solului, ci și de a transforma pîrloagele în vii și livezi roditoare. Astfel, la puțin timp de la înființarea gospodăriei colective, la îndemnul organizației noastre de partid, am început să ne preocupăm de combaterea eroziunii solului și de redarea în circuitul agricol a suprafețelor neproductive. In primul rînd, atenția noastră s-a îndreptat către plantarea cu vii și pomi roditori a unor terenuri neproductive care intrau în perimetrul gospodăriei. In ceea ce privește prevenirea și combaterea eroziunii solului, am luat unele măsuri, dar abia în primăvara anului 1959 am putut trece la o muncă organizată în această problemă. Astfel, pe terenurile cu pantă mai mică, cum sînt cele de pe versantul de sud al dealului Lohan, am amplasat și executat de-a lungul curbei de nivel, două perdele de protecție. Prima perdea de protecție în lungime de 4.200 m și lată de 17 m a fost amplasată la cumpăna apelor, adică sus pe coasta dealului, la hotarul cu comuna Mînjești. La marginea de nord a perdelei au fost plantate două rînduri cu sălcioară, al treilea rînd s-a plantat cu salcîm, al patrulea cu arțar tătărăsc și singer, al cincilea iar cu salcîm, al șaselea cu arțar tătătărsc și singer, iar la marginea de sud a perdelei s-a plantat un rînd cu măr sălbatec și cu alun, iar ultimul rînd cu corn și cireș. La jumătatea pantei paralel cu prima perdea, la circa 700—800 de m am amplasat și executat a doua perdea de protecție, pe o lungime tot de 4.200 m, dar cu o lățime de numai 11 m. Speciile de pomi folosite și aranjamentul lor sînt aceleași ca și la prima perdea, mai puțin cele 2 rînduri de sălcioară.

Deoarece înclinarea pantei dintre cele două perdele amintite mai sus este între 12—15 grade, iar distanța între ele destul de mare, procesul de eroziune a solului a continuat, ce-i drept, mai puțin. Din această cauză a fost necesar să amplasăm și să executăm la mijlocul și paralel cu cele două perdele, o bandă înierbată lungă de 3.000 m și lată de 5 m. O a doua bandă înierbată a fost executată și între piciorul pantei și perdeaua de protecție de la mijlocul pantei, lungimea acestei benzi fiind de 3.300 m, iar lățimea tot de 5 m. In același scop am mai executat două benzi înierbate și pe panta mai domoală de pe versantul dealului Modruz și anume, la punctul denumit Petrilești.

Una din metodele cele mai eficace folosită de noi în complexul de măsuri aplicat pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului este semănatul culturilor în fîșii succesive. Așa de pildă, dacă într-un an pe tarlalele cuprinse între perdeaua de pe cumpăna apelor și prima bandă înierbată semănăm culturi prășitoare, în tarlalele dintre această bandă și cea de a doua perdea semănăm păioase.

Lupta noastră pentru stăvilirea și combaterea eroziunii solului nu s-a limitat numai la lucrările arătate mai sus. Pe versanții dealurilor Modruz și Cîrjău, pe o suprafață de 21 de ha puternic erodată, străbătută de rîpi mari și prăpăstioase, am plantat specii silvice, cum sînt salcîmul, salcia și plopul. De asemenea la punctele denumite, în deal, în Cîrjău și în dealul Pihnei, au fost terasate 24 ha supuse eroziunii. Pe o suprafață de 18 ha au fost amenajate benzi înierbate, iar pe 54 de hectare s-au făcut terase în formă de potcoavă.

Pentru a înlătura pericolul de inundare a unei suprafețe de circa 80 ha de către viiturile formate în urma ploilor torențiale, noi am săpat un canal lung de 1.500 m, lat de 6 m la suprafață și 3 m la fund, și adînc de 1,5 m.

Pentru stăvilirea și combaterea eroziunii solului, în planul de organizare a teritoriului nostru, sînt de asemenea prevăzute o seamă de lucrări de mare amploare. Astfel, vom face anul acesta și în anii viitori, circa 80 de baraje din piatră, beton, lemn rotund și snopi, în locurile unde terenul este rupt puternic de viituri, sau unde alunecă. Se vor mai împăduri cu esențe silvice 14 ha de ravene, se vor terasa în continuare încă 49 hectare, la punctele Cîrjău și Moara Chiricăi, iar pe 15 ha se vor amenaja terase în potcoavă, dovedite deosebit de bune. Și toate acestea, prin munca unită a harnicilor colectiviști.

PETRU MIHALACHE
președinte,
deputat în Marea Adunare Națională

Noile plantații de vii pe terenurile în pantă se fac numai în terase, așa cum se vede în fotografie.

Vii și livezi înfloritoare pe terenuri neproductive

Rîpi adînci și prăpăstioase, pîlcuri de mărăcini de tot felul împînzeau versanții dinspre comuna Tîrzii, a dealurilor Modruz și Cîrjău. Mai bine de 240 de hectare nu produceau aproape nimic...

O dată uniți în marea familie a colectiviștilor stăpînii acestor locuri s-au gîndit în fel și chip cum ar putea trage mai mari foloase de pe aceste terenuri. Inițiativa de a transforma aceste dealuri în vii și livezi înfloritoare a fost în primul rînd a comuniștilor.

Să plantezi vii și pomi roditori pe aceste locuri li s-a părut multora dintre colectiviști un vis îndrăzneț și imposibil de realizat. Comuniștii însă au discutat această problemă în adunarea generală și bizuindu-se pe forța colectivului au hotărît să se treacă neîntîrziat la acțiune. Astfel, la puțin timp după această hotărîre s-a început plantarea de vii și pomi roditori pe o seamă de terenuri neproductive. Au fost plantate cu vii și pomi mai întîi acele locuri care nu necesitau lucrări prea mari pentru amenajări. Pentru început, în 1951, s-au plantat în masiv 4 hectare cu pomi fructiferi și 1,5 hectare cu viță de vie nobilă. In anii ce au urmat, colectiviștii au mai plantat în masiv încă 6,5 hectare cu viță de vie și 15 hectare cu pomi. Aceste plantații s-au făcut fără a se executa lucrări pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului. Din anul 1959, după colectivizarea întregii comune, extinderea plantațiilor de vii și livezi s-a făcut pe seama terenurilor neproductive, pe care s-au executat în prealabil lucrări pentru stăvilirea eroziunii solului. Astfel, au fost amenajate în terase 14 hectare, care au fost plantate cu viță de vie. De asemenea, pe alte 10 hectare s-au amenajat benzi înierbate și apoi au fost plantate vii. Cu pomi fructiferi s-au mai plantat încă 63 de hectare. Numai în toamna anului 1961 și în primăvara anului 1962 au fost plantate 33 hectare cu pomi și 7 ha cu viță de vie din soiuri valoroase. Plantarea pomilor pe pante mari s-a făcut în terase individuale, amenajate în formă de potcoavă, iar pe pantele mai domoale, în rînduri orientate pe curbele de nivel. In prezent gospodăria are plantate cu viță de vie din soiuri valoroase 32 hectare, iar ca pomi fructiferi 82 ha, din care 33,8 ha cu meri din soiurile Ionathan, Parmen Auriu, Crețesc etc., 19 ha cu peri, 3 ha cu caiși, 2 ha cu vișini, 10 ha cu nuci și restul cu pruni.

De cîțiva ani, colectiviștii din Tîrzii au început să culeagă rodul muncii lor. Intrate pe rod, cele 12 ha de livadă și 10 ha cu viță de vie își varsă din belșug rodul lor bogat pe masa colectiviștilor. Viile și livada au contribuit la sporirea veniturilor bănești a gospodăriei colective. In anul trecut de pildă, gospodăria a încasat 71.300 lei din valorificarea produselor viticole și pomicole. In acest an, în planul de producție este prevăzut a se realiza din acest sector de activitate un venit bănesc de 124.520 lei. Rodul bogat al pomilor și viței de vie va aduce în acest an un venit bănesc și mai mare. La anul, truda colectiviștilor va fi răsplătită și mai din plin: vor intra pe rod încă 23 de ha de livadă și 10 ha de vie. De altfel, cu fiecare an ce va trece veniturile din viile și livezile plantate pe terenurile altădată neproductive vor fi tot mai mari. Planul de dezvoltare în perspectivă arată că atunci cînd vor intra în plin rod, viile și livezile vor aduce un venit bănesc de peste 1.100.000 lei, ceea ce va reveni mai bine de 2.200 lei venit în medie de fiecare familie de colectiviști.

Incurajați de succesele deosebite dobîndite pînă acum și avînd în frunte pe comuniști, colectiviștii din Tîrzii vor continua cu terasarea și plantarea tuturor terenurilor neproductive sau slab productive de pe versanții dealurilor Modruz și Cîrjău. Numai în toamna acestui an se vor planta încă 20 ha cu meri, peri, cireși și vișini, din care 15 ha în terase individuale în formă de potcoavă. De asemenea, în anul viitor se vor mai planta 45,5 ha cu pomi și 20 ha cu viță de vie. Pînă în 1965 suprafața plantată pe aceste terenuri se va ridica la 95 ha cu viță de vie din soiuri valoroase (din care peste 50 la sută cu soiuri de masă) și 115 ha cu pomi fructiferi.

Cele două dealuri golașe, urîte odinioară și dușmănoase, și-au schimbat înfățișarea. Terasele amenajate și plantate cu vii și pomi fructiferi au început să dea rod. Tîrzienii se uită la ele cu dragoste și speranță. Cu speranță, căci vor acoperi toate pămînturile sterpe și le vor transforma în terenuri ce vor înflori și vor da belșug de fructe și struguri. Peste 6—7 ani versanții de pe partea dreaptă a drumului ce duce de la Crasna la Huși vor încînta ochii călătorilor și vor fi o mîndrie pentru locuitorii acestor meleaguri.

V. CAZACU

Amplasarea judicioasă a construcțiilor

Buna organizare a procesului de producție cît și înființarea și dezvoltarea fermelor de animale a pus în fața noastră a colectiviștilor, sarcina ridicării de construcții zootehnice și gospodărești. În prezent avem peste 40 de construcții din care 9 grajduri pentru animale mari, 4 maternități pentru scroafe, 6 saivane, 2 hale pentru păsări și o puierniță, 7 magazii și pătule, ateliere, remize și alte edificii.

Pentru a nu ocupa o suprafață mare de teren cu aceste construcții, la amplasarea lor s-a avut grijă să nu rămînă între ele decît spațiul strict necesar pentru mișcare. De asemenea, amplasarea s-a făcut pe cît a fost posibil pe terenuri virane și neproductive. Fermele de animale, bunăoară, au fost amplasate în 4 locuri. Ferma cu animalele de muncă a fost amplasată pe un teren neproductiv din imediata vecinătate a satului. Tot aici au fost ridicate o seamă de construcții necesare producției. Amplasate judicios, cele 2 grajduri pentru animalele de muncă, 2 magazii pentru cereale, 3 pătule, un garaj pentru 4 autocamioane, atelierele de fierărie, tîmplărie, rotărie, dogărie, o remiză pentru uneltele agricole ale gospodăriei, un depozit de materiale etc. ocupă numai 1,8 hectare de teren, din care peste 1 hectar se află sub construcții.

Fermele de taurine și porcine sînt amplasate lîngă o sursă de apă și lîngă drumuri accesibile pentru mașini, precum și aproape de baza furajeră. Cu ani în urmă, cînd am ridicat aici primele construcții zootehnice, nu am dat atenția cuvenită folosirii cît mai raționale a terenului și am amplasat grajdurile și maternitățile la mari distanțe între ele. Pe parcurs însă, o dată cu construirea de noi adăposturi pentru animale, am corectat greșeala făcută, prin amplasarea noilor obiective între cele existente. Astfel, grajdul construit anul trecut pentru 50 de capete vaci de lapte a fost ridicat între alte două mai vechi. La fel, maternitatea de scroafe a fost construită lîngă cea veche, rămînînd între ele numai spațiul necesar pentru padocuri și drumul pentru aprovizionarea cu hrană. Așa se face că și aici, complexul de construcții zootehnice pentru 371 de taurine, circa 600 de porcine și 2.500 de păsări nu ocupă mai mult de 2 hectare de teren.

Saivanele sînt și ele ridicate pe o pășune special repartizată pentru oi. De asemenea, noul centru avicol este amplasat pe un versant al dealului Lohan, cu expoziție sud-vestică, lîngă o sursă de apă. Padocurile ajung astfel pînă la apa Lohanului, ceea ce ne dă posibilitatea să creștem și păsări de apă.

Amplasînd judicios construcțiile zootehnice și cele gospodărești, am reușit să facem ca ele să nu ocupe, în total, decît 5 hectare.

ȘTEFAN GROSU
șeful echipei
de construcții

Sus, aproape de vîrful dealului Modruz, colectiviștii și-au propus să planteze la anul peste 20 hectare cu viță de vie. În acest scop, mecanizatorul Ion Macovei, ajutat de colectivistul Ion Crăciun, lucrează cu un puternic tractor la desfundatul terenului. În fotografie : un aspect din timpul lucrului.

Organizarea teritoriului

Incă din anul 1957, cu ajutorul specialiștilor în gospodăria noastră s-a început organizarea teritoriului. La organizarea parcelelor s-a ținut seamă ca mărimea lor să fie potrivită pentru a se putea lucra pe curbele de nivel cu mijloace mecanizate și să se evite procesul de eroziune a solului. Astfel, parcelele au fost orientate de-a lungul curbei de nivel, lungimea lor fiind de circa 1.000 de metri, iar lățimea între 300—400 metri, ceea ce corespunde, ca suprafață, cu 30—40 hectare. Acolo unde terenul este mai puțin supus eroziunii, parcelele au o mărime cuprinsă între 120—200 de hectare.

O dată cu organizarea parcelelor, noi am urmărit desființarea vechilor drumuri care ocupau o suprafață destul de mare și în același timp constituiau centre de formare a ogașelor și ravenelor. Pe versantul de sud al dealului Lohan de exemplu, din cauza drumurilor s-au format cu timpul 5 rîpi mari, care au scos din circuitul agricol mai bine de 12 ha teren arabil. Asemenea rîpi s-au format și în alte părți ale terenului nostru. Față de acest lucru, noi am trecut la desființarea vechilor drumuri, noile drumuri fiind amplasate pe curba de nivel, în amonte față de perdelele antierozionale. Cele două drumuri care fac legătura între piciorul pantei și cumpăna de despărțire a apelor de pe dealul Lohan sînt dispuse în serpentină, avînd o pantă longitudinală de aproximativ 10 grade, lățimea drumului fiind de numai 4 m.

In urma organizării teritoriului, prin desființarea unor drumuri, a pîlcurilor de mărăcini, a ogașelor etc., suprafața arabilă a gospodăriei noastre a crescut cu peste 20 de hectare.

Prin organizarea teritoriului s-a putut trece și la schimbarea modului de folosință a unor mari suprafețe. De exemplu, în funcție de sol, gradul de eroziune și de panta terenului, s-au stabilit folosințele cele mai raționale care asigură combaterea eroziunii solului și o productivitate cît mai ridicată. Astfel, pe pantele uniforme cu o înclinare de 15—17 grade și unde solul este mai puțin erodat s-a menținut mai departe folosința de teren arabil. In șesul Crasnei, lîngă pîrîul din lanul Cășăteni, a fost amplasată grădina de legume, avînd posibilitatea de a o iriga în întregime. Livezile și viile au fost amplasate pe terenurile în pante mari, neuniforme, și cu expoziții adecvate.

PETRU MIHOCI
brigadier

Vița de vie plantată cu ani în urmă și-a înfipt adînc rădăcinile acolo unde altădată nu creștea decît mărăciniș. În fotografie : o parcelă din via pe rod.

Pentru o producție mai mare de masă verde la hectar

In hotarul comunei Tîrzii nu se poate spune că nu sînt pășuni. Dimpotrivă, ele ocupau pînă nu de mult, aproape 25 la sută din suprafața totală. Așadar, ca suprafață pășunile satisfăceau din abundență nevoile comunei. Nu același lucru se putea spune însă despre producțiile obținute de pe aceste pășuni. Neîngrijite, pe ele apăruseră mărăcinișuri, scaieți și ogașe, diminuînd astfel, continuu producția de masă verde. In ultimii ani, producția de masă verde pe pășune nu depășea 3.500—4.000 kg. la ha, ceea ce nu satisfăcea nici pe departe nevoile de hrană pentru animale, al căror număr era în creștere.

Intreprinzători cum sînt colectiviștii din Tîrzii și-au îndreptat atenția și înspre folosirea cît mai rațională a pășunilor.

Astfel, pentru a spori producția de masă verde la hectar, au trecut la curățirea pășunilor de mărăcini și scaieți și la distrugerea mușuroaielor. Această muncă a fost încredințată tineretului. Sub conducerea organizației de bază U.T.M., tinerii colectiviști execută începînd din 1960, în fiecare an curățirea pășunilor, de cîte două-trei ori pe an.

Pe o suprafață de 30 ha. s-au efectuat lucrări de ameliorare și supraînsămînțare. In vederea supraînsămînțării, pășunea a fost discuită de două ori, în sensuri opuse, la adîncimea de 4—6 cm. S-a însămînțat apoi prin împrăștiere, dîndu-se cîte 40 kg la ha sămînță de ierburi (Festuca și Lolium), după care s-a grăpat cu grapa cu colți. Pentru a se întări bine, această suprafață de pășune a fost scoasă de la pășunat în primul an de la însămînțare. Masa verde, în cantitate de peste 7.000 de kg. la hectar, a fost cosită și dată în hrana animalelor la iesle.

Tot în vederea ridicării producției de masă verde la hectar, pe 84 ha. de pășune s-a executat grăpatul în primăvară.

Incepînd din anul trecut, aici pășunatul se face în mod rațional, pe parcele. Pentru taurine de pildă, s-au repartizat parcelele cu producție mai mare, iar pentru ovine cele cu recolta mai slabă, știut fiind că oile valorifică mai bine iarba mică. Mărimea parcelelor s-a stabilit în funcție de numărul de animale și de producția de iarbă, astfel încît pe o parcelă să se asigure pășunatul în condiții bune timp de 10—12 zile. Animalele revin la păscut pe aceeași parcelă la circa 30 de zile. După ce a fost pășunată suprafața din parcela respectivă se grăpează cu grapa cu colți. Pe timp ploios, pășunatul se face numai pe locurile în pantă, pentru evitarea călcării terenului.

In scopul îmbunătățirii în continuare a pășunilor, în viitorii 2—3 ani, colectiviștii vor executa supraînsămînțări pe o suprafață de 160 ha. Numai în toamna aceasta și în primăvara viitoare se vor supraînsămînța 40 de ha și se vor desteleni și însămînța cu culturi furajere 20 de ha.

Executînd lucrări de întreținere și de supraînsămînțări în bune condițiuni și destelenind o mare parte din suprafața ocupată cu pășuni slab productive, colectiviștii din Tîrzii vor asigura din abundență hrană pentru animalele proprietate obștească și pentru cele ale colectiviștilor.

Prin agrotehnică diferențiată — la dublarea producției la hectar

Inainte vreme, pe terenurile comunei Tîrzii, datorită fertilității scăzute a solului, datorită lucrării terenului din deal în vale și cu mijloace rudimentare, producțiile medii la hectar erau foarte mici. Pe terenurile de pe dealul Lohanului, unde sînt cele mai mari suprafețe arabile, se obțineau de exemplu, abia 500—600 kg. grîu la hectar. De altfel bătrînii spuneau că aceste terenuri nici nu se pretează culturii grîului. Nici la porumb, cultura principală, nu se obțineau producții mai mari căci pe aceste locuri se realizau 700—800 kg. la ha. și în cei mai buni ani 1.000—1.100 kg. porumb boabe la ha. Însă în urma colectivizării agriculturii, noi am început să aplicăm lucrări agrotehnice înaintate și să repartizăm în funcție de criterii bine chibzuite culturile pe anumite suprafețe. Așa, de pildă, cu ajutorul tractoarelor și mașinilor agricole puse la dispoziție de către S.M.T. Huși, noi am schimbat sensul de lucru al pămîntului care era de la deal la vale, lucrînd acum pe curba de nivel. Concomitent, am urmărit adîncirea treptată a stratului arabil și fertilizarea solului. Astfel, de la 8—12 cm. cît era înainte stratul arabil, acesta a fost adîncit an de an, ajungînd acum la 29—32 cm.

Paralel cu arătura adîncă, în gospodăria noastră s-a acordat și se acordă atenția cuvenită fertilizării solului. În fiecare an, o dată cu arătura de bază și cu pregătirea terenului pentru însămînțare, încorporăm în sol cantități tot mai mari de îngrășăminte naturale și chimice. De la fermele de animale ale gospodăriei și de la cele din proprietatea personală a colectiviștilor, se strîng anual circa 4.000 tone de gunoi. Cu această cantitate se fertilizează peste 200 de ha. anual. Alături de îngrășămintele organice, noi administrăm cantități tot mai mari și de îngrășăminte minerale. Pentru recolta anului 1962 de exemplu, s-au administrat în sol peste 100 tone de superfosfat, azotat de amoniu și sare potasică. O dată cu arătura de vară și cu pregătirea patului germinativ pentru însămînțările din această toamnă au fost încorporate în sol circa 300 tone de gunoi și 40 tone de îngrășăminte chimice. Acum se continuă fertilizarea solului pentru celelalte culturi ce vor fi semănate în primăvară. În total, se vor folosi în această toamnă peste 2.500 tone de gunoi de grajd și 120 tone de îngrășăminte chimice. Întrucît cantitățile de îngrășăminte naturale și chimice ce le putem procura sînt încă insuficiente față de necesități, pentru fertilizarea totuși a unor suprafețe mai mari de teren, noi aplicăm cu bune rezultate încă din 1958 gunoi de grajd potrivit de fermentat, la cuib, o dată cu semănatul porumbului, plantatul cartofilor, al roșiilor, verzei și a altor culturi legumicole. În acest an bunăoară, am pus gunoi la cuib pe 120 ha cultivate cu porumb, 4 ha cu roșii, 3 ha. cu cartofi, 2 ha. cu varză și alte culturi și se constată că avem producții foarte bune. De pe cele 120 ha. la care s-a pus gunoi la cuib, vom realiza circa 3.500 4.000 kg. porumb boabe la hectar. Sporuri de recolte am obținut și vom obține și de pe terenurile fertilizate în acest fel și pentru celelalte culturi. În anul trecut, de asemenea am recoltat de pe suprafețele unde am pus gunoi la cuib, cu peste 1.000 kg. porumb boabe la ha. mai mult decît de pe terenurile nefertilizate.

Cu ajutorul specialiștilor, în gospodăria noastră s-a făcut și cartarea solului. În acest scop au fost trimise la laboratorul pedologic 554 probe de sol, de pe 1.227 hectare de teren agricol. Cunoașterea gradului de aprovizionare cu fosfor și potasiu, elementele de bază fertilizante ale solului, ne dă posibilitatea să aplicăm o îngrășare rațională, în funcție de nevoile fiecărei parcele.

În scopul folosirii cît mai raționale a condițiilor pedo-climatice existente, noi am introdus în cultură o seamă de plante care se cultivau înainte pe suprafețe mici sau nu se cultivau de loc, și am scos din cultură acele plante de la care se obțineau producții slabe. Astfel, datorită condițiilor noi create, prin adîncirea stratului fertil, a lucrărilor de combatere a eroziunii solului etc. am introdus cultura sfeclei de zahăr și a cartofului, plante care înainte nu se cultivau și am extins cultura florii-soarelui. De asemenea, am introdus cultura legumelor și a zarzavaturilor. În ultimii 3 ani, de exemplu, cu sfeclă de zahăr s-au cultivat între 50—60 de ha, cu floarea-soarelui între 120-130 de ha, cu cartofi între 8—10 ha., iar cu legume și zarzavaturi cîte 20 de hectare. În același timp am scos din cultură inul, cînepa, meiul, dughia, coreandrul, plante care dădeau recolte slabe la hectar cu toate eforturile pe care le depuneam.

Pentru sporirea producției la hectar, la amplasarea culturilor noi ținem seamă pe cît posibil, de planta premergătoare.

De asemenea, în scopul evitării greșurilor în timpul semănatului noi repartizăm ca mînuitori de agregate pe cei mai conștiincioși colectiviști, care au grijă să nu se lucreze cu tuburile înfundate, iar capetele să fie bine trase. În felul acesta pe ogoare nu rămîn porțiuni de teren neînsămînțate, contribuind și pe această cale la folosirea rațională a pămîntului și la sporirea producției.

Adăugind la cele arătate mai sus aplicarea la timp și de bună calitate a tuturor lucrărilor recomandate la fiecare cultură în parte, începînd cu cele de pregătire a terenului pentru însămînțare și pînă la recoltare, folosirea unor semințe mai productive, etc. noi am reușit să ridicăm producțiile medii la hectar de două și chiar de trei ori față de cît se obțineau înainte. La porumb, bunăoară, producția medie a ajuns în ultimii ani la peste 2.500 kg. boabe la hectar, la grîu la peste 1.350 kg., la floarea-soarelui la 1.200 kg., la sfecla de zahăr în jur de 20.000 kg., la cartofi 10.000-11.000 kg., la varză peste 25.000 kg., iar la roșii 30.000 kg. la hectar.

Pentru solurile noastre cu fertilitate scăzută, aceste producții sînt considerate bune. Noi însă nu ne mulțumim cu cît am realizat pînă acum, ci luptăm pentru continua sporire a rodniciei pămîntului pe care îl avem.

ION NECULĂIEȘ
tehnician agronom

Delegația de partid și guvernamentală a R. D. Germane a părăsit Capitala

(Urmare din pag. 1)

Tovarășii Walter Ulbricht și membrii delegației își iau apoi rămas bun de la șefii misiunilor diplomatice și de la celelalte persoane oficiale aflate pe aeroport.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej rostește cuvîntul de rămas bun.

Dragă tovarășe Ulbricht,
Dragi oaspeți,

Luîndu-ne rămas bun, acum cînd vă întoarceți acasă, aș vrea să exprim încă o dată satisfacția pentru rezultatele rodnice ale vizitei dv. și ale convorbirilor pe care le-a prilejuit.

Am constatat împreună deplina unitate de vederi dintre conducerile de partid și de stat ale ambelor țări, atît în probleme privind relațiile dintre cele două țări cît și în problemele vieții internaționale.

Vă mulțumim pentru aprecierile calde, pe care le-ați făcut în cursul vizitei dumneavoastră la adresa poporului romîn, a țării noastre, a Partidului Muncitoresc Romîn.

Vă rugăm să duceți în patria dumneavoastră sentimentele de prietenie și stimă pe care le nutrește poporul romîn față de Partidul Socialist Unit din Germania, față de muncitorii, țăranii și intelectualii germani, cărora le transmitem urări cordiale de noi și însemnate realizări în construcția socialistă, în dezvoltarea continuă a economiei și culturii, în apărarea păcii.

Vă dorim multă sănătate și succese în activitatea dumneavoastră pusă în slujba prosperității Republicii Democrate Germane și a fericirii poporului german.

Drum bun, la revedere, dragi tovarăși!

Răspunde tovarășul Walter Ulbricht.

Dragă tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej,
Dragă tovarășe Maurer,
Dragi prieteni și tovarăși romîni,

Zilele petrecute de delegația noastră de partid și guvernamentală în frumoasa dv. țară au fost pline de impresii și clipe de neuitat. În momentul despărțirii, aducem din nou mulțumiri cordiale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului Republicii Populare Romîne, precum și dv., dragi cetățeni ai Bucureștiului, întregii Republici Populare Romîne pentru ospitalitatea de care ne-am bucurat. În toate colțurile minunatei dv. țări, unde ne-am întîlnit cu oamenii muncii, am fost întîmpinați cu sinceră prietenie, caldă simpatie și cu o mare înțelegere față de problemele luptei noastre politice și economice. Am putut vedea cît de puternic este înrădăcinat în poporul romîn sentimentul internaționalismului socialist și al legăturii frățești dintre popoarele lagărului socialist.

Sîntem profund impresionați de voința fermă a cetățenilor țării dv. de a lupta umăr la umăr cu statul nostru, al muncitorilor și țăranilor, și cu toate statele lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică pentru asigurarea păcii.

Vă dorim din toată inima, dragi prieteni și tovarăși, noi și mari succese în desăvîrșirea construcției socialismului în țara dv.

Declarația noastră comună, semnată ieri, constituie baza unor relații politice și economice și mai strînse între ambele noastre țări.

Dragi prieteni și tovarăși romîni,

Ambele noastre popoare aplică în mod creator în țările lor ideile marxism-leninismului în opera de construire a socialismului. Unitatea și coeziunea indestructibilă a lagărului socialist, sub conducerea puternicei Uniuni Sovietice, este chezășia victoriei noastre în lupta pentru pace și desăvîrșirea construcției socialiste.

Ne despărțim de dv. cu convingerea că vizita noastră în țara dv. a contribuit la strîngerea și mai mult a legăturilor de prietenie dintre popoarele și statele noastre.

Încă o dată vă mulțumim din toată inima pentru ospitalitate și vă urăm toate cele bune pentru viitor.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele și statele noastre!

La revedere, dragi prieteni și tovarăși.

★

Cuvîntările au fost subliniate de puternice aplauze și urale.

Un grup de pionieri romîni și pionieri germani, copii ai personalului Ambasadei R. D. Germane la București, oferă solilor poporului din R. D. Germană buchete de flori.

Membrii delegației Republicii Democrate Germane își iau rămas bun de la conducătorii de partid și de stat ai țării noastre. Tovarășul Walter Ulbricht se îmbrățișează călduros cu tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer.

Tovarășul Walter Ulbricht răspunde încă o dată, din ușa avionului, ovațiilor și uralelor celor aflați pe aeroport.

La ora 9,30 avionul, escortat de avioane cu reacție romînești, și-a luat zborul.

Împreună cu delegația s-a înapoiat la Berlin Ștefan Cleja, ambasadorul R. P. Romîne în R. D. Germană.

Solemnitatea plecării a fost transmisă de stațiile noastre de radio și televiziune.

(Agerpres)

La plecarea spre patrie, solii R.D. Germane au fost salutați cu dragoste de către poporul nostru muncitor

Solii Republicii Democrate Germane, în frunte cu tovarășul Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, au încheiat ieri vizita lor în țara noastră, plecînd spre patrie.

În timpul vizitei în Republica Populară Romînă, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Democrate Germane a putut vedea roadele bogate ale muncii și luptei poporului nostru, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn.

Continuîndu-și luni și marți vizita la Onești în cel mai tînăr oraș al țării, în București, la Pavilionul Expoziției Economiei Naționale, pe Calea Griviței cu blocurile ei mîndre, în cartierul Giulești, devenit un adevărat oraș, la Palatul R. P. Romîne, Galeria Națională și Galeria de artă universală a Muzeului de Artă al R. P. Romîne — solii R. D. Germane au fost întîmpinați de către oamenii muncii cu dragoste frățească.

Vizita delegației de partid și guvernamentală a Republicii Democrate Germane în țara noastră, constituie o manifestare a prieteniei dintre popoarele noastre, o contribuție de seamă la continua dezvoltare a relațiilor de colaborare frățească dintre Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană, la întărirea unității și coeziunii lagărului socialismului și păcii. „Convorbirile care au avut loc într-o atmosferă sinceră, tovărășească între cele două delegații de partid și de stat — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în toastul de marți seara la recepția oferită de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri al R.P. Romîne în cinstea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Democrate Germane — au reflectat pe deplin preocupările noastre comune: continua înflorire și prosperitate a țărilor noastre, a comunității țărilor socialiste, lupta pentru asigurarea unei păci trainice în Europa și în întreaga lume, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice".

În timpul aceleiași recepții, tovarășul Walter Ulbricht a mulțumit călduros pentru primirea frățească pe care poporul nostru a făcut-o membrilor delegației de partid și guvernamentale a R. D. Germane. „Cu bucurie și satisfacție putem constata că desfășurarea vizitei noastre în frumoasa dv. patrie socialistă a confirmat în mod impresionant că oamenii muncii din Republica Populară Romînă sînt solidari și se simt legați de Republica Democrată Germană, bastion de nădejde al păcii, democrației și socialismului" — a arătat tovarășul Walter Ulbricht.

Florile și uralele necontenite cu care populația Bucureștiului a condus la plecare pe membrii delegației de partid și guvernamentale a R. D. Germane, în frunte cu tovarășul Walter Ulbricht, confirmă solidaritatea internaționalistă dintre popoarele noastre în lupta pentru pace și socialism.

La un sfat S.M.T.

(Urmare din pag. 1)

volum de lucrări de 86.290 ha a.n. Ei au de semănat 14.917 hectare din care 13.000 hectare cu grîu.

În vederea executării la timp și în bune condiții a acestui mare volum de lucrări, mecanizatorii au pus în stare bună de funcționare tractoarele, semănătorile de cereale, discurile, grapele stelate, cu colți și cu dinți reglabili, sapele rotative și celălalt utilaj necesar. S-au procurat furtune care vor înlocui 1.300 tuburi spirale de la semănători.

Pentru remedierea rapidă a defecțiunilor ce s-ar ivi în timpul lucrului, au fost organizate două ateliere mobile, deservite de echipe de mecanici bine pregătiți, dotate cu toate cele necesare. De asemenea, s-au luat măsuri să se asigure schimbul II la cel puțin 30 la sută din tractoare. În timpul nopții acestea vor lucra la arat.

Conducerea stațiunii împreună cu organele raionale de partid și de stat au repartizat tractoarele și mașinile agricole pe fiecare gospodărie colectivă în funcție de necesități și de numărul existent.

Luînd cuvîntul numeroși participanți la Sfatul S.M.T. au semnalat o serie de lipsuri care mai persistă încă în activitatea brigăzilor de tractoare. Ing. Ion Lepădatu de la gospodăria colectivă din Corbeanca, de exemplu, a arătat că în condițiile acestei toamne, pentru pregătirea bună a terenului este necesar să se lucreze cu antetrupițe, dar din cele 13 tractoare care lucrează în gospodărie numai la 3 tractoare plugurile sînt echipate cu antetrupițe.

De altfel, lipsa antetrupițelor, a discurilor și a semănătorilor a fost semnalată și de ing. Paul Vîlcu, de la gospodăria colectivă Slobozia Nouă, tehnicianul Anghel Niculescu de la gospodăria colectivă Poiana, Gh. Zamfir, președintele gospodăriei colective din Tamași și alți vorbitori.

Unii șefi de brigăzi de tractoare au arătat în cuvîntul lor că în cîteva gospodării colective, consiliile de conducere nu iau măsuri urgente pentru recoltarea porumbului și pentru eliberarea terenului, fapt ce frînează posibilitatea de a se executa arături pentru însămînțări. Șeful de brigadă Ion Drăgoi, de pildă, a arătat că în gospodăria colectivă din Colacu stau 10 tractoare deoarece n-au teren eliberat pentru arat, iar Ioniță Oprea, șef de brigadă, a arătat printre altele că în gospodăria colectivă din Poenaru Vulpești în care lucrează acum, consiliul de conducere nu se preocupă de hrana mecanizatorilor, de cazarea lor ș.a.

★

In concluzie, tov. ing. Alex. Cristache, președintele consiliului agricol raional Răcari, a arătat printre altele, necesitatea mobilizării tuturor forțelor de care dispun gospodăriile colective pentru eliberarea în primul rînd a terenurilor care urmează a fi însămînțate în această toamnă cu grîu. În acest scop toate brigăzile de cîmp vor trebui grupate la un loc, pentru a se lucra mai bine și mai repede. Astfel, o parte din colectiviști vor recolta știuleții, iar altă parte vor tăia și transporta cocenii. De asemenea, în fiecare gospodărie se vor lua măsuri pentru schimbarea seminței, selectarea și tratarea ei conform indicațiilor date. Referindu-se la semănătorile de cereale și la grapele cu discuri, vorbitorul a subliniat necesitatea organizării muncii în așa fel încît acestea să fie folosite cu maximum de randament, deoarece numai astfel însămînțările de toamnă vor putea fi terminate în timp optim.

Mai multă preocupare pentru îndeplinirea planului de însilozare a furajelor

(Urmare din pag. 1)

tat 45 ha. cu porumb pentru boabe nu s-a tocat nici o singură tulpină de porumb cari să fie însilozate cu alte nutrețuri suculente. De mai bine de 8 zile aici nu se mai însilozează nici un fel de furaje.

O asemenea situație poate fi întîlnită și în gospodăriile colective „Izvorul" din Stăncuța, „Unirea" din Rîmniceni și altele care n-au însilozat decît 40—47 la sută din necesarul de furaje.

Aceste deficiențe trebuie grabnic lichidate. În gospodăriile colective din raionul Brăila sînt încă mari posibilități pentru însilozarea de cantități însemnate de furaje. Colectiviștii din cele 71 gospodării au trecut acum cu toate forțele la recoltatul culturilor tîrzii: porumbul, floarea-soarelui și sfecla de zahăr. Cocenii de porumb, coletele și frunzele de sfeclă de zahăr, capitulele de floarea-soarelui trebuie adunate cu grijă și însilozate. E adevărat că consiliul agricol raional a dat indicații ca cea mai mare parte de tulpini de porumb rezultate după recoltatul știuleților să fie imediat recoltate, tocate și însilozate, organizîndu-se în acest scop și o ședință unde s-au dat îndrumările tehnice necesare. Dar aceasta nu înseamnă că s-a făcut totul. Consiliul agricol raional și conducerile celor 6 S.M.T.-uri trebuie să acorde mai mult sprijin consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective pentru asigurarea bazei furajere.

Ori, de cîteva zile, în multe gospodării nu se mai însilozează pe motiv că toate forțele de lucru sînt mobilizate la recoltatul porumbului și florii-soarelui. Bunii gospodari, așa cum au dovedit-o consiliile de conducere din gospodăriile colective fruntașe, își organizează cu simț de răspundere munca, fără să scape din vedere importanta problemă a însilozării furajelor. Experiența gospodăriei colectivei „Grivița Roșie" din Însurăței care a însilozat furajele atît ziua cît și noaptea trebuie generalizată în toate gospodăriile colective pentru ca în cel mai scurt timp să se îndeplinească planul pe raion de 202.000 tone furaje însilozate.

R. D. Germană

Cifre grăitoare

— În districtul nostru, Magdeburg, primele cooperative agricole au luat ființă în anul 1952. Oamenii au stat de-au chibzuit, și dîndu-și seama de superioritatea muncii în colectiv, au început să vină cu cereri de înscriere în cooperativă.

...Ne aflăm într-o cameră încăpătoare de la sediul cooperativei agricole „Prietenia germano-sovietică" din Unseburg, districtul Magdeburg. Președintele cooperativei, Hans Kühne, vorbește clar și curgător.

— Cooperativa noastră, spune el, a luat ființă acum trei ani. I-am dat numele „Prietenia germano-sovietică", la cererea oamenilor. Acum lucrează în gospodărie 104 oameni. E drept, pămînt n-avem prea mult, numai vreo patru sute de hectare. Dar noi am dezvoltat mai multe ramuri de producție. Livrăm statului grîu și sfeclă de zahăr, cartofi și legume. Firește, avem și animale de producție, și păsări. Numărul vacilor trece de-o mie. Producția de lapte se ridică în mijlociu la 2.800 litri pe an de la fiecare vacă, ba de la unele vaci obținem peste 4.000 de litri. Porumbul este la noi principala cultură furajeră. Cît privește întreținerea animalelor, am să mai citez cîteva cifre: la cei 460 de porci avem trei îngrijitori; la cele 1.200 de găini avem o îngrijitoare și la cele 600 de rațe tot una. M-am obișnuit cu cifrele la Bernburg, cînd am învățat la Școala superioară agricolă.

HANS KÜHNE
președintele cooperativei agricole „Prietenia germano-sovietică" din Unseburg.

Hans zîmbește. Ochii albaștri i se umplu de căldură cînd ne vorbește despre șefa de echipă Margaret Maj și șefa de brigadă Eva Schubert, despre Klaus Fischer și despre alți membri ai cooperativei. Se vede că iubește oamenii și de aceea îl iubesc și ei pe președintele lor, comunistul Hans Kühne.

— Ce-ar fi să dăm o raită pe la ferme? Îs aici aproape. Ne-ați vedea și clubul cu acest prilej; azi rulează un film nou. Ați vedea și biblioteca noastră, școala de zece ani. De altfel trebuie să spun că trei dintre cooperatorii noștri învață la școli superioare. Atît că n-avem încă un teatru al nostru și ca să vedem o piesă, trebuie să mergem la Stasfurt...

In cameră se lasă întunericul. Gazda aprinde lumina. Din perete ne privesc portretele lui V. I. Lenin și E. Thälmann. În fundul camerei stă un televizor. Tot aici vedem un steag roșu, o diplomă.

— Da, trăim bine — spune președintele.

Apoi ne spune amănunțit ce venituri au obținut membrii cooperativei, ne vorbește despre depășirea planurilor de producție și încheie rîzînd:

— Iar am luat-o cu cifrele! Ce să-i faci — îmi place să fiu precis.

V. GRIGOROVICI

R. P. Chineză

Cultivarea legumelor în gospodăriile din apropierea orașelor

Ziarul „Jenminjibao" a publicat un articol despre organizarea unor gospodării specializate pentru cultivarea legumelor (fără cartofi) situate în apropierea orașului.

Amplasarea rațională a suprafețelor însămînțate are o influență importantă asupra recoltei globale de legume. Practica mai multor ani a demonstrat că în suburbiile apropiate și mijlocii, din punctul de vedere al depărtării de oraș, trebuie să fie plantate soiurile de primăvară și de vară de legume, iar în cele îndepărtate soiurile de toamnă. Explicația constă în faptul că în zona medie și apropiată, problema apei și îngrășămintelor poate fi soluționată cu mai multă ușurință, la fel ca și problema brațelor de lucru și a animalelor de tracțiune. În afară de aceasta se micșorează pierderile cauzate de transport. În 1961, de pildă, 73 la sută din soiurile de primăvară și de vară de legume au fost concentrate în zona medie și apropiată.

„LITOSCI!"

Agenția de presă poloneză a anunțat zilele acestea că peste 50 000 de locuitori din Lublin și din împrejurimi au luat parte la mitingul antimilitarist organizat cu prilejul „Zilelor Maidanek" pe teritoriul fostului lagăr de concentrare hitlerist.

Aici, la Maidanek, în apropierea orașului Lublin, au fost aduși la moarte din ordinul lui Hitler, nenumărați oameni nevinovați. Cei dintîi au fost prizonieri ruși și alți cetățeni sovietici, apoi țărani din jurul Maidanek-ului, patrioți polonezi, evrei — oameni de 22 naționalități.

O dată internați în lagăr, oamenii erau jefuiți de tot ce aveau asupra lor. Începeau apoi muncile grele pe cele aproape 300 de hectare ale lagărului. Înfometați, bătuți, și umiliți pînă în fundul sufletului, ținuți în maghernițe sumbre care nu erau decît adevărate ghețării, deținuții de la Maidanek mureau cu miile în fiecare zi. Dar cea mai mare mișelie a călăilor a fost moartea prin gazare. Am văzut acele camere în care călăii „invitau" pe deținuți la „baie". Camerele aveau într-adevăr instalație de duș, însă totul nu era decît o crudă amăgire, căci o dată intrați acolo, oamenii primeau în loc de apă caldă, gaze otrăvitoare introduse printr-o deschizătură camuflată în tavan. Dincolo de „camera de baie" se afla o alta mult mai mică, în care erau introduși deodată 300 de persoane, bănuite a fi cele mai periculoase. Acestora nu li se mai spunea că merg la baie. Introduși acolo, deținuții știau din capul locului că nu mai aveau de trăit decît 4—6 minute, căci atît mai rezistau în viață după introducerea gazelor otrăvitoare.

Așa au murit la Maidanek peste 2 milioane de bărbați și femei. Chipul uneia dintre deținutele din acest lagăr este înfățișat la intrarea în „baie". Femeia căzută în genunchi, cu lacrimi în ochi, ține la piept un copilaș. Dedesubtul acestui trist tablou se pot citi cuvintele: „Litosci! Litosci!" (pe romînește înseamnă „Aveți milă! Aveți milă!"), cuvinte care n-au putut mișca inima nici unui călău purtător al crucii încîrligate.

Am văzut la Maidanek multe fotografii de ale deținuților, pe care călăii nu le-au putut distruge. Iată o pereche de tineri în fața altarului, la cununie: iată o familie: tata, mama, două fete și un băiat, stînd la masă, varc în grădină; iată un tînăr subțirel — poate un sovietic, poate un polonez, poate un evreu — cu ochii visători, cu fruntea lată, aplecată pe vioară, pregătindu-se pentru un examen la conservator ori cîntînd de dragul unei fete căreia i-a închinat toate visurile tinereții lui.

Și toți aceștia nu mai sînt!

Trupurile lor au fost arse în cuptoare sau aruncate în gropi ca orice stîrvuri. Suferința deținuților și moartea lor groaznică nu poate fi uitată; nu pot fi uitați nici călăii, nici autorii morali ai crimelor înfiorătoare de la Maidanek.

Acum au crescut pomi înalți și iarba proaspătă pe locul udat de sîngele nevinovat al deținuților. Vin aici vizitatori din toată lumea. În cartea muzeului se pot citi multe rînduri pline de indignare, de ură neîmpăcată față de ațîțătorii la un nou război, care vor să aducă iarăși moartea.

Mitingul antimilitarist organizat cu prilejul „Zilelor Maidanek" constituie înaintate de toate porunca de a nu uita și nu ierta pe fioroșii ucigași ai oamenilor nevinovați, de a lupta cu toate forțele împotriva ațîțătorilor la război.

RADU SANDU

R. P. Bulgaria

Dezvoltarea viticulturii

În anii puterii populare s-au creat condiții favorabile și pentru dezvoltarea viticulturii Bulgariei. Astfel, au fost introduse soiuri selecționate, punîndu-se accent deosebit pe producerea strugurilor de masă printre care se numără și cunoscuta varietate „Bolgar". Viile vechi, slab productive, au fost scoase și înlocuite cu altele noi. Suprafața cultivată cu viță de vie în 1960 era de 180.952 hectare, față de 136.190 hectare în anul 1939. Pînă în anul 1965, R. P. Bulgaria va avea cultivată cu viță de vie o suprafață de 213.000 hectare.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii